

התב"ל

12.05.2015

דוד קינזר ושות'
משרד עורכי דין

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"פ 50110/15-ת"פ
הגם יחיד-כס ייגמל
ת"פ 50110/15-ת"פ

י. איתן כ. איתן

1

בפני כב' השופט שמואל בר יוסף

תובעים

נגד

נתבע

2

פסק דין

3

4

5

ההליכים

1. לפניי שלוש תובענות: האחת תובענה רכושית (להלן: "התביעה הרכושית") שבמרכזה עומדת דירה הרשומה על שם הנתבע ואשר התובעת 1 (להלן: "התובעת"), וביחד:
2. "הצדדים" טוענת לזכויות בה, השנייה תובענה לפסיקת מזונות לתובעת ולשני ילדיהם
3. הקטינים של הצדדים, והשלישית תובענה כספית (להלן: "התביעה הכספית") שהגיש
4. הנתבע כנגד התובעת, בה עתר לחייבה לשאת במחצית חובות נטענים.

11

העובדות הצריכות לענין

12

2. הצדדים נישאו ביום 28.10.2009.

13

3. לצדדים שני ילדים קטינים (להלן: "הילדים"), שהינם כיום כבני 3 ו-4 שנים.

14

4. על שם הנתבע רשומה דירה (להלן: "הדירה" או "הדירה נשוא התביעה") עליה רובצת

15

הלוואה מובטחת במשכנתא (להלן: "המשכנתא"). הדירה נרכשה כשנתיים טרם נישואי

16

הצדדים.

17

5. מספר חודשים טרם נישואי הצדדים שופצה הדירה, שיפוץ שלגבי מימונו ונפקותו חלוקים

18

הצדדים.

19

6. משך מרבית שנות הנישואין עבד הנתבע במסגריה של אביו ומספר חודשים טרם הגשת

20

התביעות הקים מצבעה ביחד עם בן דודו. עובר להגשת התביעות התובעת לא עבדה.

1 מתוך 22

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

7. בחודש מרץ 2014 ניתן כנגד הנתבע צו הגנה שהוארך לימים, ומאז מתגוררים התובעת והילדים בדירה בעוד הנתבע איננו מתגורר בה.

8. בדיון שהתקיים ביום 19.10.2014 ניתן, על יסוד הסכמת הצדדים, פסק דין שאימץ את המלצות התסקיר שהוגש, שעיקרן קביעת משמורת הילדים אצל התובעת וקביעת הסדרי שהות של הילדים עם הנתבע פעמיים בשבוע (פעם אחת כולל לינה) ובכל סוף שבוע שני נעד מוצאי שבת).

התביעה הרכושית

8. תמצית טענות התובעת במסגרת התביעה הרכושית

9. התובעת עתרה בתביעתה הרכושית לסעד הצהרתי כי היא בעלים של מחצית הזכויות בדירה, כי היא בעלים של מחצית הזכויות ברכב, כי על הנתבע לשאת מחצית החובות המשותפים שנצברו במהלך הנישואין ולפרוק שיתוף בדירה, ברכב ובמיטלטלין. עוד עתרה התובעת לחלוקה לא שווה של המשותפים (סעיף 35 לכתב התביעה).

10. בתצהיר עדותה הראשית הרחיבה התובעת את החזית ועתרה גם למחצית הזכויות שנצברו על שם הנתבע במסגרת עבודתו וכן למחצית "משווי המוניטין אותו צבר הנתבע".

11. לעניין הדירה, שהיא סלע המחלוקת העיקרי, טוענת התובעת כי הצדדים היו בני זוג כארבע שנים טרם נישואיהם וכי כשנה טרם הנישואין חציע הנתבע לרכוש דירה שתשמש למגוריהם המשותפים ותהא משותפת. בהתאם להצהרתו, אכן רכש הנתבע את הדירה, שנרשמה על שמו בלבד מפאת חוסר ניסיונה ותמימותה של התובעת, אשר סמכה לחלוטין על הנתבע. נטען, כי היה ברור ומוסכם כי הדירה הינה משותפת. עוד נטען, כי הדירה הייתה במצב רעוע ובלתי ניתן למגורים וכשלושה חודשים טרם נישואי הצדדים נערך שיפוץ יסודי בדירה (להלן: "השיפוץ"). עלות השיפוץ הייתה של 100,000 ₪, והוא מומן על ידי הורי התובעת, לנוכח הידיעה כי המדובר בדירה משותפת. עוד נטען, כי הצדדים נדברו למכור את הדירה ולרכוש תחתיה דירה מרווחת יותר ולשם כך פרסמו את הדירה למכירה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

1 תמצית טענות הנתבע במסגרת התביעה הרכושית

12. הנתבע טוען, כי בשנת 2006, בטרם הכיר את התובעת, רכש דירה (להלן: "הדירה הראשונה") אשר נמכרה, ובתמורתה וכן באמצעות המשכנתא נרכשה הדירה נשוא התביעה. התובעת לא תרמה דבר לרכישת הדירה נשוא התביעה והיא נרשמה, עוד בטרם נישואי הצדדים, על שם הנתבע בלבד.

13. הנתבע מכחיש כי הדירה נשוא התביעה לא הייתה ראויה למגורים וטוען כי הושכרה סמוך לאחר רכישתה.

14. לעניין השיפוף, טוען הנתבע, כי הוא שיפף את הדירה בסיוע הוריו וכתמוכין לכך מציג התובע הסכם, שלטענתו נחתם בינו לבין "אחד הקבלנים" (לשון תצהיר עדותו הראשית) (נספח ה' לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע, להלן: "הסכם השיפוף").

11 הדירה

15. התובעת הודתה כי לא תרמה מאומה לרכישת הדירה הראשונה (פר' עמ' 22 שורה 24).

16. התובעת אף איננה טוענת כי תרמה לרכישת הדירה נשוא התביעה, ואביה הודה בעדותו כי לא ניתנו כספים של הורי התובעת לרכישתה (פר' עמ' 20 שורות 15-19). מטעם זה אין נפקות של ממש לטענות התובעת בסיכומי התשובה, כי לא הוכחה עקיבה מדויקת בין כספי מכירת הדירה הראשונה לבין רכישת הדירה נשוא התביעה.

17. הטענה האחת היא, כי הוסכם שהדירה נשוא התביעה משותפת וכי על יסוד הסכמה זו בוצע השיפוף במימון הורי התובעת, שולמו מהקופה המשותפת החזרי המשכנתא, ואף דובר להמיר את הדירה בדירה מרווחת יותר.

18. משכך, שורשיה של הזכות הנטענת אינם נטועים בחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן: "החוק"), הקובע, כידוע, כי נכסים שהיו למי מבני הזוג ערב הנשואין לא יאוזנו (סעיף 5(א) (1) לחוק), אלא בהסכמה לשיתוף שהיא מלבר החוק (המכונה "שיתוף ספציפי").

23

24

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

19. הלכה פסוקה היא, כי "סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון אינו מונע יצירת שיתוף בנכס ספציפי מכוח
הדין הכללי" (בע"מ 1398/11 – מיום 26.12.2012, ומראי מקום שם). לטעמי, יש לבחון
שיתוף ספציפי זה באספקלריה חוזית שכן הלכה למעשה הטענה היא כי נכרת הסכם מכוח
התנהגות הצדדים (המכונה הסכם מכללא), אשר השאלה אם נכרת ומה תוכנו מושפעת גם
מעקרון תום הלב כנורמה חוזית מכוננת ומשלימה - דני"א 1558/94 נפ"סי נ. נפ"סי, פ"ד נ
(3) 573, 602, לחלן: "פרשת נפ"סי"
20. כידוע, כריתתו של הסכם נלמדת מאומד דעתם המשותף של הצדדים, כפי שהוא משתקף
בעיניים סבירות מנסיבות העניין ("קנה המידה האובייקטיבי אינו של אדם חיצוני, זר
להתקשרות, אלא של המתקשרים עצמם שאת מעשיהם, דבריהם, התנהגותם, יש להעביר
במשקפת הסבירות, ולשאול אם מתקשר סביר במעמדו היה מסיק ממה שהתרחש ביניהם, כי
הם אכן נמנו בדעתם לכרות חוזה" – פרידמן וכהן, דיני חוזים, כרך א' עמ' 157).
כך הם הדברים בחוזה כללל וכך הם בחוזה מכללא, הנלמדים מהתנהגות הצדדים
("המבחן העיקרי להשלמתם של חוזים צריך להיות לקוח אפוא מהתחום הפרטי של הצדדים
לקשר החוזה המסוים, היינו המבחן העיקרי צריך להיות הרצון ההיפותטי המשותף של הצדדים
לחוזה" – שם, כרך ג' עמ' 384 וכן ר' ג. של, דיני חוזים, עמ' 132).
21. ודו"ק, אין המדובר בהסכם המיוחס לצדדים, בבחינת פיקציה משפטית, אלא בהסכם
הנכרת בפועל וכדין בעקבות הצעה וקיבול על דרך ההתנהגות ("הסכם מכללא הוא כהסכם
מפורש - הגם שנכרת הוא בהתנהגות ובמעשה ולא בדיבור ובמילה...הבחנה זו שבין הסכמים מסוג
אחד לבין הסכמים מסוג אחר אינה אלא הבחנה המתארת את דרכי התהוותו של ההסכם. אין לה
להבחנה כל פועל משפטי באשר לעצם קיומו של ההסכם אלא באשר לדרכי הוכחתו בלבד." –
פרשת נפ"סי עמ' 615, וכן ר' דברי כב' השופט רובינשטיין לאמור: "כיון שעניינה של דוקטרינת
השיתוף בנכס ספציפי הוא בקיומה של עסקת הענקה רצונית - מפורשת או משתמעת מאורח
החיים שבחור בני הזוג הספציפיים לקיים" – ע"א 7750/10 בן גיאת נ. הכשרת היישוב ביטוח
בע"מ – מיום 11.8.2011, ההדגשה במקור).
22. הפרמטרים לפיהם ניתן לקבוע כי נכרת הסכם מכללא לשיתוף ספציפי נמנו, מבלי לקבוע
רשימה סגורה, בע"מ 1398/11 (ר' דברי כב' השופט עמית). אחד הסממנים המובהקים לכך
שהוסכם על שיתוף בנכס, הינו השקעה כספית של ממש בנכס נשוא השיתוף.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

23. בנדוננו נחלקו הצדדים בשאלה האם הנתבע הוא אשר ביצע את השיפוץ או שמא הורי התובעת? בלב המחלוקת מצוי הסכם השיפוץ, אשר הצדדים לו, לכאורה, הם הנתבע והקבלן. בהסכם זה מפורטות אחת לאחת העבודות שתבוצענה בדירה, איכות החומרים, זיכויים בגין רכישה עצמית של חומרים והתמורה (44,000 ₪). עוד צוין בהסכם השיפוץ כי **"בחתירת הסכם זה ישולם 10,000 ₪"**. ההסכם חתום על ידי הקבלן ומתחת לחתימתו מתנוססת חתימת הנתבע.
24. הקבלן העיד כדלקמן:
- א. **כי הסכם השיפוץ נערך לבקשת אבי התובעת וכי מעולם לא נפגש עם הנתבע בנדון (פר' עמ' 11 שורות 12-14).**
- ב. **כי נקב בשמו של הנתבע כמזמין העבודה לאור הנחיית אבי התובעת (פר' עמ' 14 שורות 5-7).**
- ג. **כי לא קיבל אגורה שחוקה מהנתבע ובכלל זה לא קיבל את הסך של 10,000 ₪ האמור בהסכם השיפוץ (פר' עמ' 12 שורה 2).**
- ד. **כי מסר את הסכם השיפוץ לאבי התובעת והלה חזר אליו בחלוף זמן והוסכם כי השיפוץ לא יבוצע באופן שפורט בהסכם השיפוץ (רכישת החומרים על ידי הקבלן ותשלום עבורן ועבור העבודה בסכום כולל), אלא באופן שאבי התובעת ירכוש את החומרים בעוד הקבלן יקבל תשלום רק עבור העבודה, וכך היה (פר' עמ' 11 שורות 16-24).**
- ה. **כי קיבל מאבי התובעת סך של 20,000 ₪ במזומן.**
25. הקבלן הודה בעדותו בעובדה מהותית, שהוכמנה על ידו (ועל ידי הורי התובעת), כי אם התובעת היתה מנהלת החשבונות של הקבלן משך מספר שנים, לרבות במועד בו בוצע השיפוץ (פר' עמ' 12 שורות 11-12).
26. אבי התובעת העיד, כי לכתחילה סוכם שישולם לקבלן סך של 44,000 ₪ כשהלה מספק את החומרים, אך לבסוף סוכם כי ישלם לקבלן עבור העבודה בלבד, בגינה שולם סך של 20,000 ₪ במזומן (פר' עמ' 17). עוד העיד אבי התובעת כי היה מסמך אותו כינה "הצעת מחיר", ומסמך זה הועבר לנתבע כי **"רצה לבדוק את ההצעה שלו (של הקבלן – ש.ב.י.) עם חברים שלו (של הנתבע – ש.ב.י.) ולכן ההצעה הגיעה לידי של אורי (הנתבע – ש.ב.י.)"**.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי
תמ"ש 14552-05-14
תמ"ש 83315-03-14

27. הנתבע טען בעדותו (פר' עמ' 10), כי חתם על הסכם השיפוץ בפני הקבלן ואף שילם לו סך של 10,000 ₪, כמצוין בהסכם. דא עקא, לא עלה בידי הנתבע להוכיח את התשלום, אשר בוצע לטענתו במזומן ומבלי שקיבל חשבונית. עוד טען הנתבע כי יתרת הכספים האמורים בהסכם השיפוץ שולמו לקבלן באמצעות אבי התובעת, באשר הלה היה חייב לו סך של 15,000 ₪ ששילם הנתבע בגין ערבות שניתנה לאחי התובעת. הנתבע הודה, בניגוד לגרסתו בכתב ההגנה ובתצהיר עדותו הראשית (בהם נטען, כי הנתבע בלבד מימן את השיפוץ), כי הורי התובעת שילמו 10,000 ₪ עבור השיפוץ "על חשבון מתנה לחתונה".
28. נחה דעתי, כי גרסת הנתבע, לפיה הוא חתם על הסכם השיפוץ למול הקבלן ושילם עבור שיפוץ הדירה שבמחלוקת, איננה אמת, ולהלן טעמיי:
- א. עדותו של הקבלן הייתה קוהרנטית ומהימנה בעיניי. המדובר בעדות נחרצת שלא לקתה בסתירות ניכרות והיא שהקבלן מעיד לפי תום ליבו את אשר ארע.
- ב. גם עדותו של אבי התובעת הייתה מהימנה בעיניי והיא תאמה, ביסודותיה המהותיים, את עדות הקבלן.
- ג. לא עלה בידי הנתבע להוכיח, ולו למצער, כי שילם סכום כלשהו לקבלן. הדברים אמורים הן בנוגע לסך של 10,000 ₪ שלכאורה שולם במעמד חתימת הסכם השיפוץ והן בנוגע ליתר הסכום. נחפז הוא, גרסת הנתבע לפיה הוא ורק הוא שילם עבור השיפוץ נסתרה בעדותו, עת נאלץ להודות כי לפחות סך של 10,000 ₪ שולם על ידי הורי התובעת. הודאה זו עומדת בסתירה חזיתית לגרסה בכתב ההגנה ובתצהיר עדותו הראשית של הנתבע וסתירה זו מטילה צל כבד ביותר על מהימנות הגרסה כולה.
- ד. זאת ועוד, בניסיון לבאר כיצד שילם לקבלן את שכרו, העלה הנתבע במסגרת חקירתו הנגדית גרסה שלא בא זכרה במקום כלשהו קודם לכן, לפיה חלק לא קטן מהתשלום (סך של 15,000 ₪) בוצע על ידי אבי התובעת בשל חוב של הורי התובעת לנתבע, כמבואר לעיל. ברי כי לו היה ממש בגרסה זו, היה הנתבע טורח להעלותה בכתב ההגנה ולמצער בתצהיר עדותו הראשית, וכבישתה מעידה כי אין בה ממש. יתירה מזו, עלה בידי אבי התובעת לסתור את גרסת הנתבע על ידי הצגת אישור בדבר ביצוע העברה בנקאית בסכום של 20,000 ₪ מחשבון אמה של התובעת לחשבוננו של הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

1 הנתבע לא הכחיש בסיכומיו כי קיבל סכום זה, ולא טען דבר וחצי דבר בנדון.
2 משכך, יש לקבל את עדותו של אבי התובעת, לפיה הוחזר לנתבע מלוא הכסף
3 ששילם בגין ערבות אחי התובעת וממילא הוכח כי גרסת הנתבע בנדון איננה אמת.
4 משנמצא כי גרסת הנתבע בנוגע לכספי הערבות איננה אמת, הרי ממילא נמצא הוא
5 מודה כי הורי התובעת שילמו לקבלן סכום משמעותי מעבר לסך של 10,000 ₪ בו
6 הודה!

7 ה. לתצהירו של אבי התובעת צורפו חשבוניות בגין רכישת חומרים בסכום של כ-
8 46,000 ₪ ובנוסף חשבונית בגין תשלום לקבלן בסך של 20,000 ₪. ראיות מהותיות
9 אלה לא נסתרו על ידי הנתבע והן מוכיחות בעליל את ההשקעה הכספית שהשקיעו
10 הורי התובעת בשיפוץ.

11 ו. הנתבע טען כי הסכם השיפוץ הינו הסכם שלטענתו נחתם בינו לבין "אחד
12 הקבלנים" (לשון סעיף 17 לתצהיר עדותו הראשית). שמע מינה, הנתבע העסיק
13 קבלנים נוספים. דא עקא, לא הוצגה ראיה כלשהי לתשלומים ששולמו לכאורה
14 לקבלנים אחרים או ראיה כלשהי לרכישת חומרים עבור עבודתם ומחדל זה מחזק
15 את המסקנה כי לא היו דברים מעולם.

16 ז. אמת הדבר, כי הן הקבלן והן אבי התובעת הכמינו את העובדה שאם התובעת
17 היתה בזמנים הרלוונטיים מנהלת החשבונות של הקבלן, עובדה מהותית אשר
18 הסתרתה מעידה כי התובעת ידעה שגיליה עלול להזיק לעמותה. יש בכך כדי
19 להטיל צל מסוים על מהימנות עדויות הקבלן ואבי התובעת, אך צל זה מתפוגג
20 בסופו של יום לנוכח מהימנות עדותם, כמו גם לנוכח יתר הראיות המפורטות לעיל,
21 המוכיחות בעליל, כי אין ממש בגרסת הנתבע.

22 29. משבאתי לכלל מסקנה כי התובעת, באמצעות הוריה, השקיעה בדירה סכום נכבד, שומה
23 עליו לבחון האם ההשקעה בדירה, על רקע יתר נסיבות העניין, מעידה כי נכרת הסכם בין
24 הצדדים. ככל שהתשובה לקושיה זו הינה בחיוב, שומה עליו לפרש את תוכנו של הסכם זה.

25

26

27

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

30. ודו"ק, אין לעניות דעתי מקום לקבוע, כי כל אימת שבני זוג כורתים ביניהם הסכם מכללא לשיתוף, תוכנו של ההסכם חייב להיות חלוקה של הנכס נשוא השיתוף בחלקים שווים. לשון אחר: כריתת ההסכם לחוד ותוכנו לחוד (ר'), בשינויים המחויבים, הדברים שנאמרו בפרשת נפסי, לאמור: "ההנחה כי בני הזוג ביקשו לאמץ את המשמר הרכושי הרווח בארץ, שעליה מיוסד ההסכם מכללא, אינה מובילה למסקנה חד-משמעית בדבר אופיו של השיתוף ותיחוויו..." – שם בעמ' 592).
31. ההכרעה בכגון דא הינה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (בע"מ 10734/06 – מיום 14.3.2007), לא רק בנוגע להסכמה לשיתוף אלא גם בנוגע למהותו והיקפו. לעניות דעתי, המהלך הינו דו שלבי: ראשית יש להכריע, האם הצטברה מאסה קריטית של נסיבות בנוגע לנכס נשוא המחלוקת, שיש בה כדי להכריע את הוראת סעי' 5(א)(1) לחוק, או במילים אחרות, האם מקבילית הכוחות נוטה לכיוון הוכחת אומדן דעת לכינונו של שיתוף ספציפי אם לאו. ככל שהתשובה לקושיה דלעיל הינה בחיוב, יש לקבוע את היקפו של אותו שיתוף, או בלשון אחר עד כמה חדה היא נטיית מקבילית הכוחות לכיוון שיתוף?
32. משעסקין בהסכם שנכרת בהתנהגות, ההתנהגות זו (ביחד עם יתר נסיבות העניין), היא היוצקת תוכן קונקרטי להסכם (ע"מ 5630/90 תדמור נ. ישפאר חברה אלקטרונית למסחר בע"מ, פ"ד מז (2) 517, 523). המדובר במסגרת חוזית קיימת, אך דינאמית. דינאמיות זו יפה ביתר שאת ליחסים בין בני משפחה בכלל וליחסים בין בני זוג בפרט, ולא בכדי נפסק, כי החלת הדין הכללי על בני זוג תחא באופן התואם את מארג היחסים המיוחד אותם ("...בהקשר של קביעת הבעלות על רכוש בני הזוג ראוי לתת פרשנות רחבה לדין הכללי – דיני החזים, דיני הקניין, דיני הנאמנות, דיני השליחות, דיני עשיית פועל, עקרון חוס-הלב ועוד – באופן התואם את התא המשפחתי שבו מצוי המאגר הרכושי של בני הזוג..." – רע"א 8672/00 אבו רומי נ. אבו רומי, פ"ד נו (3) 175, 183).
33. דינאמיות זו של הקשר החוזי נעוצה ביחסים הזוגיים עצמם, אם תדעה לומר – בחיים עצמם, שאינם קופאים על השמרים אלא מתפתחים. ר', למשל, דברי כב' הנשיא שמגר בע"א 755/85 עזבון שאמן נ. עזבון שאמן ואח', פ"ד מב (4) 103, 108 לאמור:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי
תמ"ש 14552-05-14
תמ"ש 83315-03-14

- 1 "לנוכח עובדותיו של החיק שלפנינו ניתן לומר, כי גם אם נקבל, לצורך הדיון, את טענת המערער,
2 כי המדובר בנכס שלכתחילה היו מלא הזכויות בו לבעל המנות, הרי שמנסיבות העניין ניתן לדלות
3 כוונת שיתוף לגביו, שהתגבשה תוך מהלך חיי הנישואין...בנסיבות שתוארו לעיל, דעתי היא, כי
4 יש מקום למסקנה בדבר הסכם מכלא בדבר שיתוף בנכסים, הסכם שהתגבש במסגרת כלשהו על
5 פני שלושים שנות הנישואין בישראל, לגבי הנכס שבמחלוקת, הוא דירת המגורים, אשר שימשה
6 למגורי בני הזוג המנוחים כל אותה תקופה." (ההדגשה לא במקור).
- 7 34. ודו"ק, השיתוף הספציפי מכוח התנהגות הצדדים איננו מסקנה בדיעבד, בבחינת חכמה
8 לאחר מעשה. ככל חוזה, גם להסכם לשיתוף ספציפי יש רגע של הולדת בו התגבש אומד דעת
9 הצדדים לשיתוף. ברם, תוכנו של ההסכם, לרבות היקף השיתוף המוסכם, עשוי להשתנות
10 במהלך חיי הנישואין. השיתוף הפוטנציאלי כמוהו כזרע: עיתים היחסים הזוגיים יישאו
11 אופי "סטנדרטי" ולא תשתמע מהם הסכמה שבהתנהגות לשיתוף והוא יישאר חבוי ובלתי
12 ממומש. עיתים, יחסי בני הזוג והתנהלותם ישמיעו כוונת שיתוף, קליפתו של זרע השיתוף
13 תתרכך ועץ השיתוף יכל שורש. ככל שהתנהלות בני הזוג תשמיע בקול רם וצלול הסכמה
14 לשיתוף ספציפי כך יושקה הנבט מים חיים, יעלה ויפרח עד כדי שיתוף מלא. ככל
15 שהתנהלות בני הזוג תשמיע כוונת שיתוף צנועה בממדיה, צמח השיתוף יישאר אף הוא צנוע
16 בממדיו ולא יגיע לשיא תפארתו. שמע מניה, הפוטנציאל החוזי לשיתוף מלא קיים כבר בעת
17 כריתת ההסכם לשיתוף, אך היקפו של זה האחרון תקבע בהתאם להתנהגות הצדדים
18 והתפתחות המערכת הזוגית.
- 19 35. בנדוננו, נחה דעתי כי נכרת בין הצדדים הסכם לשיתוף בדירה שבמחלוקת, משני טעמים
20 מרכזיים:
21
- 22 א. השיפוט - הלכה פסוקה היא כי השבחת דירה מהווה נסיבה משמעותית התומכת
23 בשיתוף ספציפי (בע"מ 1398/11 הנ"ל). בנדוננו, השיפוט שבוצע על ידי חוקר התובעת
24 בעבורה, היה מאסיבי ביותר, כעולה הן מהסכם השיפוט והן מהחשבוניות שצורפו
25 לתצהיר עדותו הראשית של אבי התובעת. הסכום שהושקע בשיפוט על ידי הורי
26 התובעת, כעולה מהחשבוניות שצורפו הינו כ-66,000 ₪ ויש להוסיף לסכום זה
27 הוצאה נוספת בגין תריסים (אשר אבי התובעת העיד כי לא מצא את החשבונית
28 בגינם, אך עדותו בנדון חיתה מהימנה עליי). אינני מקבל את גרסת אבי התובעת
29 להשקעה של 100,000 ₪ בשיפוט במלואה, מאחר שסכום זה לא הוכח והנטל בנדון
30 מוטל על התובעת.
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

- 1 ברם, גם בהערכה זהירה, נעלה מספק כי הסכום שהושקע בשיפוץ (סך החשבונות
2 בתוספת התריסים) משקף כ- 20% משווי הדירה (הדירה נרכשה בתמורה לסך של
3 \$110,000 בעת ששער הדולר היה 3,68 ₪ לדולר).
4
5 ברי בעליל, כי הורי התובעת לא היו משקיעים סכום נכבד זה בשיפוץ מאסיבי של
6 הדירה אלמלא הייתה כוונת שיתוף. בה במידה ברי, כי הנתבע לא קיבל את הסכום
7 האמור במחשבה כי המדובר במתנה, טענה שלא נטענה ועומדת בסתירה חזיתית
8 לגרסת הנתבע כי הוא מימן את השיפוץ. הסכמת הנתבע כי "דירתו" תושבח כפי
9 שהושבחה משמיעה בקול ברור הסכמה לאובדן הבעלות הבלעדית בדירה.
10 ב. המשכנתא - החזרי המשכנתא שולמו במהלך הנישואין. לעניין זה יובהר, כי טענת
11 הנתבע, לפיה ההחזרים שולמו "מחשבוני" איננה מעלה ואיננה מורידה, באשר
12 הנתבע עצמו טוען כי כלל הוצאות המשפחה מומנו "מחשבוני" וממילא ברי כי
13 המדובר בחשבון משותף בפועל. הדברים קל וחומר עת הנתבע עותר לחיוב התובעת
14 במחצית החובות שנצברו במסגרת "חשבוני".
15 36. לשני הטעמים המרכזיים דלעיל יש להוסיף את העובדות הבאות, אשר כשלעצמן אינן
16 בעלות משקל שיש בו כדי לחטות את הכף, אך יש בהן כדי לחזק את המסקנה כי נכרת
17 הסכם בדבר שיתוף בדירה:
18 א. הנתבע לא אמר אמת כאשר טען כי הוא מימן את השיפוץ וממילא מתבקשת
19 המסקנה כי ידע שגילוי האמת יכול לבסס שיתוף.
20 ב. התובעת הצהירה כי הצדדים התכוונו למכור את הדירה שבמחלוקת ולרכוש דירה
21 מרווחת יותר. התובעת לא נחקרה בנושא זה ומשכך מוחזק הנתבע כמודה בגרסתה
22 (ע"א 296/82 ד"ר נבנצאל נ. גירסי ניוקליאר - אבקו איזוטופוס אינק, פ"ד מ (3)
23 281, 303).
24 ג. הנתבע הודה (סעיף 8 רישא לסיכומיו), כי שיעבד את הדירה על מנת ליטול הלוואה
25 משותפת לשם רכישת רכב וברי כי לו סבר שהמדובר בנכס שהינו בבעלותו
26 הבלעדית לא היה משעבדו לטובת חוב משותף.
27 ד. הצדדים היו נשואים מספר שנים ונולדו להם שני ילדים. עובדות אלה, כשלעצמן,
28 אינן מבססות הסכמה לשיתוף, אך בה במידה לא ניתן לומר, כי הן חסרות משמעות
29 על רקע הנסיבות המתוארות.

10 מתוך 22

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

- 1 מאחר שהצדדים הקדישו לנושא כר טיעוני נרחב אבהיר, כי המחלוקת באשר
- 2 למועד בו הכירו והפכו לזוג, איננה כה מהותית לנושא הנדון. חזיון נפרץ הוא שאחד
- 3 מבני הזוג לן, בתדירות כזו או אחרת, בבית הורי בן/בת זוגו, ולטעמי, להוציא
- 4 נסיבות מיוחדות, אין לכך משקל של ממש בשאלת השיתוף הרכושי לאחר
- 5 נישואיהם. יובהר, כי גם במקרה דנן, לא נטען בכתב התביעה או בתצהירי הוריה
- 6 ואחיותיה של התובעת, כי הנתבע התגורר בבית ההורים, אלא נטען כי הוא "לן
- 7 בקביעות" (סעיף 3 לכתב התביעה) וכי היה "בן בית" (ר' סעיף 3 לתצהיר הורי
- 8 התובעת). אני סבור כי ביטויים אלה מעידים, לכל היותר, על יחסים הדוקים
- 9 שהובילו, בסופו של יום, לנישואין – לא פחות ולא יותר.
37. מסקנתי כי נכרת הסכם לשיתוף בדירה, עולה בקנה אחד עם המגמה בפסיקה (שכידוע,
- 10 הורתה ולידתה בהלכות שנקבעו בנוגע להלכת השיתוף), להקל בנטל הראייה לעניין שיתוף
- 11 בדירת מגורים יחד, וזאת גם כאשר עסקין בכוונת שיתוף לגבי נכס ספציפי (ר' דברי כב' השופט עמית וכב' השופט זילברטל בבע"מ 1398/11 הני"ל).
- 12
- 13
38. כאמור, המסקנה כי הוסכם שהדירה שבמחלוקת הינה נכס משותף, איננה מסיימת את
- 14 המלאכה, שכן עליי לקבוע את היקפו של השיתוף. לשון אחר, יש לפרש את ההסכם שנכרת
- 15 בין הצדדים ולתת מענה לשאלה האם אומד דעת הצדדים, כפי שהוא משתקף מהתנהגותם
- 16 ויתר נסיבות העניין, כמו גם לאור עקרון תום הלב כנורמה חוזית משלימה, הינו לשיתוף
- 17 מלא או חלקי.
- 18
39. לטעמי פרשנות נכונה של התנהגות הצדדים, לרבות לפי עקרון תום הלב, מחייבים את
- 19 המסקנה כי ההסכם שנכרת בין הצדדים איננו לשיתוף בחלקים שונים, ולהלן טעמי:
- 20
- א. אחרי ככלות הכול, קשה להתעלם מהשקעתו העודפת של הנתבע בדירה, אשר
- 21 רכישתה מומנה מאמצעים נפרדים, ומן העובדה שאין כל תימוכין לטענה שדובר על
- 22 שיתוף כלשהו בעת הרכישה.
- 23
- ב. כפי שמחדלו של הנתבע אשר סבר וקיבל את השקעתם של הורי התובעת בדירה
- 24 מעיד על אומד דעתו לשתף את התובעת בדירה, כך מחדלה של התובעת לעגן את
- 25 זכויותיה למחצית הדירה לנוכח השיפוך, מעיד על אומד דעתה כי אין היא זכאית
- 26 למחצית הנטענת היום. גם במשקפי מונע הנזק הזול ביותר, מוצדק להשית את
- 27 תוצאות מחדלי הצדדים לעגן את זכויותיהם בדירה, באופן שישקף נשיאה דומה
- 28 בתוצאות המחדל.
- 29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

- ג. פרשנות הסכם השיתוף שנכרת בין הצדדים באופן שלא ייקבע שיתוף מלא, עולה בקנה אחד גם עם עקרון תום הלב. הלכה פסוקה היא כי עקרון תום הלב משמש לא רק עזר פרשני אלא נורמה שיש בכוחה לכונן תניות חוזיות (ע"א 4623/93 מדינת ישראל נ. אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ, פ"ד מט (2) 265). שימוש זה בעקרון תום הלב איננו יוצר הסכם פיקטיבי אלא מפרש את כוונת הצדדים באשר לתניות החוזיות שנטלו על עצמם בראיה אובייקטיבית של התנהלותם ("תום הלב לא נועד לשנות מהסדר החוזי. הוא לא בא לכרות חוזה חדש לצדדים. מסרתו היא להשלים את שהצדדים החסירו. הוא ממשיך, לשם כך, את קווי הפעולה שהצדדים קבעו, על-פי הניחות הפנימי שלהם. בית המשפט משתמש לשם כך באמות המידה ובהנחות היסוד שהצדדים עצמם קבעו. הוא מבקש לקיים את האיוון החוזי שהצדדים קבעו ביניהם." – פרשת אפרופים בעמ' 326).
- ד. הגיונו הפנימי של הסכם השיתוף שנכרת בין הצדדים בנוגע לדירה, על רקע יתר נסיבות המקרה, הינו כי היקפו של השיתוף יהא קורלטיבי, פחות או יותר, להשקעותיה של התובעת בדירה (לרבות בנושא המשכנתא).
40. בשים לב לכל האמור לעיל, נחה דעתי כי פרשנותו הנכונה של ההסכם שנכרת בין הצדדים לשיתוף בדירה, היא לשיתוף בשיעור של 25% לתובעת ו- 75% לנתבע.
41. לתוצאה דומה ניתן היה להגיע על ידי שימוש בסעיף 8 לחוק. דא עקא, סעיף 8 לחוק עוסק בזכויות מכוח הזכות לאיזון משאבים, בעוד זכויות שהורחבו בהסכם שיתוף הינן זכויות חוזיות-קנייניות.
42. עקרונית, חייבה פסיקתי דלעיל להשית על התובעת תוצב קורלטיבי בכל הנוגע להחזרי המשכנתא לעבר ולעתיד. ברם, לנוכח קביעתי שלהלן, כי חלקה של התובעת בהחזרי המשכנתא ישולם חלק מדורם של הקטינים, החיוב מתייתר.
43. התובעת עותרת לפרוק השיתוף בדירה. הנתבע לא טען דבר לעניין זה ומכל מקום לנוכח הוראת סעיף 37 (א) לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 אין למעשה עילת הגנה הרלוונטית לנדונו כנגד העתירה לפרוק השיתוף.
44. משכך, אני מורה כי הדירה תימכר כפנויה בשוק החופשי ותמורתה תחולק בין הצדדים בהתאם לחלקיהם, כמפורט לעיל וכמפורט בחלק האופרטיבי של פסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

הרכב

- 1
- 2 45. אין חולק כי ברשות התובעת היה רכב (להלן: "הגי'פ"), שהיה רשום על שמה עוד בטרם
- 3 נישאו הצדדים. אין חולק כי הגי'פ נמכר ותחתיו נרכש רכב מסוג מאזדה (להלן: "הרכב"),
- 4 אשר לשם רכישתו ניטלה הלואה בסך של 89,000 ₪ (להלן: "הלואה הרכב").
- 5 46. ביום 20.3.2014, יומיים לאחר שהתובעת הגישה בקשה לצו הגנה (הוגשה ביום 18.3.2014),
- 6 וביום בו התקיים דיון בבקשה, נחתם לכאורה הסכם למכירת הרכב בין הנתבע לבין בן דודו
- 7 (הנושא אותו שם) בתמורה לסך של 52,000 ₪. אין חולק כי מחיר המחירון של הרכב היה
- 8 גבוה משמעותית מסכום התמורה האמור (לטענת התובעת 69,400 ₪, לטענת הנתבע, לכל
- 9 הפחות 62,000 ₪ - פרו' עמ' 27 שורה 10). הנתבע הסביר את הפער בכך ששווי הרכב ירד
- 10 בגין תאונה.
- 11 47. אין חולק כי הלואה הרכב לא הוחזרה באמצעות תמורתו דלעיל. הנתבע טען בתצהירו
- 12 ובעדותו כי שילם סך של 40,000 ₪ מתמורת הרכב לדודו, בגין הלואה שנטל ממנו.
- 13 48. התובעת טוענת, כי הנתבע הבריח את תמורת הרכב בשיתוף פעולה עם בן דודו, שלימים
- 14 הפך לשותפו במצבעה שהקימו השניים.
- 15 49. נחה דעתי, כי סמיכות הזמנים בין פתיחת ההליכים המשפטיים לבין "מכירת" הרכב, כמו
- 16 גם העובדה שהרכב "נמכר" לבן דודו של הנתבע, שהינו אף שותפו, מעידים על ניסיון
- 17 להבריח את הרכב. אין בפי הנתבע הסבר משכנע לבהילות למכור את הרכב דווקא במועד בו
- 18 נמכר והטענה בדבר קשיים כלכליים איננה משכנעת, עת המדובר בקשיים איתם מתמודדים
- 19 הצדדים, לטענתו של הנתבע עצמו, משך מרבית שנות הנישואין. זאת ועוד, לא הוצגה ראיה
- 20 כלשהי כי סכום "התמורה" שולם בפועל. בה במידה לא הוצגה ראיה כלשהי לכך שסכום של
- 21 40,000 ₪ מסך התמורה הועבר לדודו של הנתבע. לעניין זה יודגש, כי הנתבע לא טרח להגיש
- 22 תצהירים של בן דודו, "רוכש" הרכב או של הדוד "הנושה". מאחר שמדובר בעדים שהינם
- 23 בשליטתו של הנתבע, הרי הימנעות מהעדתם מקימה חזקה כי עדותם הייתה מזיקה לנתבע
- 24 (ע"א 7870/09 אבוטבול נ. מנהל מקרקעי ישראל – מיום 28.7.2014).
- 25 50. אמור מעתה: אותות המרמה בנוגע להסכם למכירת הרכב לבן דודו של הנתבע ברורים,
- 26 ומשכך אני קובע כי הינו חסר נפקות ביחסים שבין הצדדים.

27

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

- 1 51. עוד אני דוחה את טענת הנתבע, כי שילם לדודו סך של 40,000 ₪ בגין הלוואה שנטל ממנו.
- 2 המדובר בגרסה כבושה שנטענה לראשונה בתצהיר עדותו הראשית של הנתבע ונפקד מקומה
- 3 הן מכתב ההגנה לתביעה הרכושית והן מתביעתו הכספית של הנתבע, העוסקת בהלוואות
- 4 נטענות. "ההלוואה" האמורה לא הוכחה כמלוא הנימה וכאמור לעיל אף לא הוכח כי שולם
- 5 לדוד כלשהו סכום כלשהו. משכך, אינני נותן אמון בטענת "ההלוואה", והיא נדחית.

- 6 52. אשר לטענת הנתבע כי הרכב היה מעורב בתאונה בגינה ירד ערכו, הרי מעת שהנתבע בחר
- 7 "למכור" את הרכב הוא איין את האפשרות לבדוק את טענתו הוא, ונק ראיתי זה מטיל על
- 8 הנתבע את נטל הראיה (ע"א 9151/08 בן חמו נ. עיריית ירושלים ואח' – מיום 1.1.2012) –
- 9 נטל שלא הורם.

- 10 53. כפועל יוצא מן האמור אני קובע כי על הנתבע לשלם לתובעת מחצית מערכו של הרכב ביום
- 11 18.3.2014 בהתאם למחירון "יצחק לוי", כשסכום זה נושא הפרשי הצמדה וריבית כחוק
- 12 מיום 18.3.2014 ועד התשלום המלא בפועל. ככל שהתקבלו או יתקבלו תגמולי ביטוח בגין
- 13 ירידת ערכו של הרכב, לא תהא לתובעת כל זכות בהם.

- 14 54. אני דוחה את עתירת התובעת בנוגע לאופנוע נשוא סעיף 52 לסיכומיה. המדובר בעתירה
- 15 שלא בא זכרה קודם לכן, ומכל מקום מעת שהתובעת צרפה את נספח י' לסיכומיה, היא
- 16 נמצאת מודה כי האופנוע נרכש לאחר הגשת ההליכים, כעולה מהנספח האמור.

- 17 פוטנציאל השתכרות/מוניטין ונכסי קריירה

- 18 55. בתצהיר עדותה הראשית עתרה התובעת לראשונה לקבל מחצית "מהמוניטין" שצבר
- 19 לטענתה הנתבע. בסיכומיה הרחיבה התובעת את עתירתה וטענה כי היא זכאית למחצית
- 20 שווי עסק המצבעה שהקים הנתבע עם בן דודו.

- 21 56. משעה שהעתירה הנ"ל לא נזכרה בכתב התביעה, ברי כי ניסיון להעלותה לאחר מכן (קל
- 22 וחומר בסיכומים) הינה בבחינת הרחבת חזית אסורה, וכבר מטעם זה דין העתירה
- 23 להידחות.

- 24 57. זאת ועוד, בתצהיר עדותה הראשית הודתה התובעת כי משך שנות הנישואין עבד הנתבע
- 25 כמסגר "בעסק המסגרייה השייך לאביו" (סעיף 45 לתצהיר עדותה הראשית של התובעת)
- 26 וכי המצבעה שהקים עם בן דודו הוקמה "לפני מספר חודשים" (התצהיר נחתם ב-
- 27 7.12.2014).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי
תמ"ש 14552-05-14
תמ"ש 83315-03-14

58. שמע מניה, התובעת מודה, כי אין לנתבע מוניטין כלשהו, באשר עבד כשכיר ורק סמוך לפרוץ המשבר (לטענת הנתבע, שלא נסתרה, בחודש אוקטובר 2013 – פרו' עמ' 29 שורה 16) הקים את המצבעה. יתירה מזו, המצבעה הינה עסק צעיר ביותר, בן מספר חודשים (מתוכם רק חמישה חודשי נישואין), וטענה לצבירת "מוניטין" במסגרתו איננה סבירה ואף לא הוכחה.

59. לא למותר לציין, כי אין חולק שאת הכשרתו המקצועית לא קיבל הנתבע במהלך הנישואין (עדותו של הנתבע כי עבד עם אביו מאז שחרורו מהצבא לא נסתרה – פרו' עמ' 27 שורה 26).

60. משכך, אני דוחה את עתירת התובעת בכל הנוגע למוניטין אישי או עסקי.

61. באשר לזכויות שצבר מי מהצדדים, ככל שצבר, במסגרת עבודתו בתקופה ממועד נישואי הצדדים ועד למועד הגשת ההליך הראשון (18.3.2015, להלן: "תקופת השיתוף", מועד הקדע" – בהתאמה), ברי כי חן ברות איוון. הדברים אמורים גם בנוגע לפיצויי הפיטורין ששולמו או המגיעים לנתבע בגין תקופת השיתוף.

62. למותר לציין לעניין זה, כי שמורות לכל צד זכויותיו בהתאם לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, תשע"ד-2014.

מטלטלין

63. הצדדים אינם חלוקים כי המיטלטלין המצויים בדירה הונס משותפים (סעיף 22 לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע). משכך, ובהתאם לסעיף 10 (ב) לחוק המיטלטלין, תשל"א-1971, יחולקו המיטלטלין בעין, באופן שהתובעת תערוך שתי רשימות הפוללות את כל תכולת הדירה (להוציא מחובריה) והנתבע יבחר אחת מהן שתהא בבעלותו.

התביעה הכספית

64. הנתבע הגיש תביעה כספית בה הוא עותר לחייב את התובעת לשלם מחצית מסך החובות שהצטברו, לטענתו, בחשבונות שהתנהלו/מתנהלים על שמו (להלן: "החשבונות"). עוד עותר הנתבע לחייב את התובעת לשלם מחצית מחוב נטען לאביו, בשל "מפרעות" שלטענתו קיבל במהלך עבודתו בעסקו של האב.

65. התובעת טוענת, כי לא הייתה לה גישה לחשבונות וכי חובות שנוצרו במסגרתם נוגעים ל"הימורים ועסקים מפוקפקים" (לשון כתב ההגנה). התובעת מכחישה קיומו של חוב כלשהו של הנתבע לאביו.

15 מתוך 22

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

66. דין התביעה הכספית, במתכונת שהוגשה, להידחות לנוכח ההלכה הפסוקה, לפיה איזון
משאבים מבוצע מקשה אחת על ידי איזון כולל של הזכויות והחובות המשותפים (ע"א
1229/90 **חנוך נ. חנוך**, פ"ד מה (5) 584). ממילא לא ניתן לבדוד את רכיב החובות הנטענים
ולהופכו לחיוב כספי במנותק משאר רכיבי האיזון הרכושי.
67. לעיצומם של דברים, ברי כי התובעת איננה יכולה לדבר בשני קולות: לטעון לשיתוף בכל
אשר נצבר במהלך הנישואין מחד גיסא, אך להחריג את החובות שנוצרו בחשבונות הבנק,
מאידך גיסא.
68. בה במידה לא נתן לטעון כי החשבונות הינם "משותפים" ככל שהדברים נוגעים להחזרי
המשכנתא אך הם "נפרדים" ככל שהדברים נוגעים ליתרת החובה שנצברה בהם.
69. כאמור לעיל, אין נפקא מינה על שם מי התנהלו חשבונות הבנק ובלבד שהם שימשו את
משק הבית המשותף.
70. טענותיה של התובעת כי החשבונות שימשו את הנתבע למטרות זרות ועלומות לא הוכחה
והיא עומדת בסתירה לעובדה שמשכורתו של הנתבע הופקדה לאותם חשבונות ולכך
שצרכים של משק הבית המשותף שולמו באמצעותם. יתירה מזו, גרסת הנתבע באשר
לחובות שהצטברו בחשבונות לא קועקעה בחקירתו הנגדית.
71. יודגש, כי התובעת עצמה עתרה בתביעה ההכרזית "להורות כי על הנתבע לשאת במחצית
החובות המשותפים שהצטברו במהלך הנישואין", ללא הבדל על שם מי הצטברו.
72. משכך, אני קובע כי יתרת החובה והחובות שנוצרו במהלך תקופת השיתוף בחשבונות הינם
חובות ברי איזון. הוא הדין ביתרת חובה ובחובות שנוצרו בחשבון התובעת בתקופת
השיתוף.
73. יודגש, כי החבות ההדדית, כאמור לעיל, נוגעת לחובות שהצטברו במהלך תקופת השיתוף,
קרי – בקיוזו "יתרת הפתיחה" (חיובית או שלילית) שהייתה בחשבון במועד נישואי
הצדדים.
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי
תמ"ש 14552-05-14
תמ"ש 83315-03-14

74. אשר לטענת הנתבע בדבר חוב לאביו, נחה דעתי כי דין העתירה להידחות, מכמה מטעמים:

א. הלכה ידועה היא, כי מעת שמדובר במערכת יחסים בין אב לבנו, קמה חזקה כי כספים שניתנו לבן ניתנו כמתנה (נ"א 3829/91 אבינועם וואלס נ' נחמה גת, פ"ד מח(1) 801, בע"מ 2101/13 – מיום 21.5.2013). חזקה זו לא נסתרה בנדוננו.

ב. גם אם נניח כי אין מדובר במתנה, הרי מפרעות ניתנו (ככל שניתנו) על חשבון כספים עתידיים המגיעים לנתבע, בין כמשכורת ובין בדרך אחרת. ממילא הדעת נותנת כי בוצעה התחשבות בנדון לעת סיום עבודתו של הנתבע עם אביו.

ג. טענת "המפרעה" נסמכת על תדפיס נטען מהנהלת החשבונות של החברה שבשליטת אבי הנתבע. הנתבע לא טרח להגיש תצהיר של רואה החשבון או של אביו, וכאמור לעיל מחדל כגון דא מקים חזקה כי העדויות לא היו תומכות בגרסה הנטענת (נ"א 7870/09 אבוטכול נ. מנהל מקרקעי ישראל – מיום 28.7.2014).

תביעת המזונות

75. התובעת עותרת לחייב את הנתבע במזונותיה וכן במזונות הילדים (קטינים כבני 3 ו-4 שנים).

76. התובעת עובדת כשרטטת החל מחודש מאי 2014 (ר' תלושי השכר – נספח ו' לתצהיר עדותה הראשית). לטענת התובעת הכנסתה הינה 2,000-3,000 ₪ לחודש.

77. מתלושי השכר עולה, כי התובעת עובדת 14 ימים בחודש בלבד, כשש שעות ביום עבודה.

78. התובעת טוענת, כי היא נאלצת להעדר רבות מהעבודה "בגלל הילדים ומגישות עם עו"ד" (פר' עמ' 22 שורה 2).

79. ברי כי מעת שהילדים שוהים במסגרות חינוכיות עד השעה 17:00-16:30, בהודאת התובעת (פר' עמ' 22 שורה 11), אין כל סיבה שהתובעת, אישה צעירה ובריאה שעתותיה בידיה, לא תעבוד במשרה מלאה.

על דרך האומדן אני קובע כי כושר השתכרותה של התובעת דהיום אינו נופל מסך של 5,000 ₪ נטו לחודש, וברבות הימים, כאשר התובעת תתערה בשוק העבודה ביתר שאת והילדים יגדלו, סביר כי סכום זה יגדל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי
תמ"ש 14552-05-14
תמ"ש 83315-03-14

80. התובעת טוענת כי צרכיה (לא כולל מדור וכולל הוצאות אחזקתו) עולים לסך של 6,814 ₪ לחודש. התובעת לא תמכה את הצרכים הנטענים בראיות ועל פני הדברים דומה כי ישנה הפרזה בסכומים. די אם יצוין כי התובעת עותרת לחיוב של 600 ₪ לחודש בגין ביגוד והנעלה, סך של 430 ₪ לחודש בגין קוסמטיקה וסך של 1,275 ₪ לחודש בגין "לימודים".
81. משכך, נחה דעתי כי צרכי התובעת, כולל מדורה, אינם עולים על הכנסתה ולכן דין תביעתה למזונות להידחות, באשר היא יוצאת במעשה ידיה תחת מזונותיה.
82. בשולי הדברים, אך לחלוטין בליבתם, אציין כי גם לו סברתי שישנו פער מסוים בין צרכי התובעת לבין הכנסותיה, ספק רב אם הייתי פוסק לעת הזו מזונות אישה, מעת שהנתבע מבקש למן תחילת ההליכים להתגרש, הצדדים לא חיים יחדיו משך למעלה משנה וזכויותיה הרכושיות של התובעת נפסקו. דומה כי עתירה למזונות אישה בנסיבות כגון דא איננה עולה בקנה אחד עם חובת תום הלב, שמצודתה פרושה גם על דיני המזונות (ע"א 700/81 פז נ. פז, פ"ד לח (2) 736, 742).
83. הנתבע טוען כי השתכר אצל אביו סך של 8,200 ₪ נטו לחודש וכי הוא מושך מהעסק שהקים סכום דומה (פר' עמ' 35 שורה 13).
84. התובעת טוענת, כי לנתבע הכנסות נוספות והיא מציינת את העובדה שלנתבע היה ויש רכב במסגרת עבודתו, עובדה המגדילה לכאורה את הכנסתו הפנויה.
85. לנוכח העובדה שהנתבע עבד אצל/עם אביו משך שנים ארוכות ולאור העובדה שכעת הוא בעלים של עסק שהקים עם בן דודו, אין הכרח לראות את הכנסותיו המוצהרות בבחינת "כזה ראה וקדש". ברם, לא עלה בידי התובעת להוכיח כי בידי הנתבע הכנסות גבוהות משמעותית מהנטען ובהפרכת השערות בעלמא, לא סגי.
86. בה במידה, לא עלה בידי התובעת להוכיח כי המשפחה ניהלה רמת חיים גבוהה המעידה על הכנסות תואמות, וניתן לומר שהמדובר במשפחה ממוצעת ביותר.
87. בנסיבות אלה, כמו גם בשים לב לעדותו של הנתבע כי היקף הפעילות במצבעה שהקים הולך וגדל (ולו באופן מדוד, פר' עמ' 35 שורה 2), אני קובע על דרך האומדן כי השתכרות/כושר השתכרותו של הנתבע עולים לסך של 10,000-12,000 ₪ נטו לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

- 1 88. התובעת העמידה על צרכי הילדים על סך של 3,108 ₪ (כולל הוצאות אחזקת מדור אך לא
- 2 כולל המדור עצמו). עיון במרכיבי הצרכים הנטענים מגלה, כי פורטו על הצד המרחיב (טענה
- 3 להוצאה של 250 ₪ לחודש בגין "היגיינה", 300 ₪ לחודש עבור "ימי הולדת, בילויים
- 4 ופעילות פנאי" ועוד). זאת ועוד, מרבית הצרכים הנטענים לא נתמכו בראיות.

- 5 89. בנסיבות אלה מן הדין לפסוק את המזונות בהתחשב בנטען, על דרך האומדן המושכל. עוגן
- 6 בנדון יימצא בפסיקה הידועה, לפיה סכום המזונות שאינו דרוש הוכחה הינו 1,400-1,250 ₪
- 7 לחודש, לא כולל הוצאות מדור וחינוך.

- 8 90. מאחר שמדובר במשפחה שניהלה רמת חיים ממוצעת ביותר, אני קובע כי צרכיו של כל
- 9 קטין, ללא רכיבי המדור והחינוך, עולים לסך של 1,400 ₪ לחודש.

- 10 91. לסכום זה יש להוסיף את ההוצאה להעמדת המדור. כיום מתגוררים הקטינים עם אמם
- 11 בדירה אשר בגינה משולם סך של 2,200 ₪ לחודש כהחזרי המשכנתא. אין מקום לחייב את
- 12 הנתבע בהחזרי המשכנתא כשלעצמם (ע"א 864/94 שוקר נ. שוקר – פורסם במאגרים), אך
- 13 ניתן להתחשב בחבות זו לעת פסיקת המזונות (ע"א 803/85 ברזילאי נ. ברזילאי – פורסם
- 14 במאגרים).

- 15 92. בנדוננו, המדובר, לנוכח פסיקת דלעיל, בדירה משותפת בגינה חבה התובעת ב- 25%
- 16 מהחזרי המשכנתא. בשים לב לסכום החזרי המשכנתא ובעיקר מטעמים פרקטיים, אחייב
- 17 את הנתבע לשלם בנוסף לסכום האמור לעיל, גם את חלקה של התובעת בהחזרי המשכנתא
- 18 (25%) כך שהנתבע יישא בפועל במלוא החזרי המשכנתא ובכך יצא ידי חובת מדורם של
- 19 הילדים כל עוד הם מתגוררים בדירה.

- 20 93. מאחר שהצדדים לא טענו מאומה באשר לעלות מדור חלופי, אין מקום כי אעסוק בהשערות
- 21 ולפיכך, החיוב יהא באחוזים, כמפורט להלן.

- 22 94. בנוסף לחיובים דלעיל יש להשית על הנתבע מחצית מעלות הגן/הצהרון, מחצית מההוצאות
- 23 הרפואיות ומחצית מההוצאות הכרחיות נוספות כפי שיפורט להלן.

- 24 95. אני דוחה את טענת הנתבע, כי יש מקום להפחית את סכום המזונות בגין שהות הילדים
- 25 עמו. הסדרי ההשגות שהוסכמו (פעמיים בשבוע, כאשר רק אחת מהן כוללת לינה) וכל סוף
- 26 שבוע שני (לינה אחת) הינם סטנדרטיים ביותר ואינם מצדיקים הפחתה. הדברים קל וחומר
- 27 לנוכח סכומי החיוב, שאינם על הצד הגבוה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

סופו של דבר

1

2

96. אשר על כן, נפסק כדלקמן:

3

א. התובעת הינה בעלים של 25% של הזכויות בדירה הרשומה על שם הנתבע והמצויה

4

ברחי מבצע סיני 31 (גוש 7131 חלקה 155/17).

5

ב. אני מורה על פרוק השיתוף בדירה על דרך מכירתה כפנויה בשוק החופשי וחלוקת

6

תמורתה, בניכוי הוצאות המכירה והחזר המשכנתא, בין הצדדים בהתאם

7

לחלקיהם כמפורט לעיל.

8

ג. ב"כ הצדדים יודיעו לבית המשפט האם הם סבורים כי יוכלו לשתף פעולה בצורה

9

יעילה לשם ביצוע פרוק השיתוף, וזאת בהודעה משותפת שתוגש תוך 10 ימים.

10

בהעדר הודעה כאמור, אמנה כונס נכסים ניטרלי.

11

ד. כל עוד מתגוררים הקטינים בדירה יישא הנתבע במלוא החזרי המשכנתא בגינה,

12

ובכך יצא ידי חובת מדורם.

13

ה. כל עוד מתגוררת התובעת בדירה, היא תישא במלוא הוצאות אחזקתה השוטפות,

14

החלות ברגיל על שוכר להבדיל מבעלים. ביתר הוצאות יישאו הצדדים בהתאם

15

לחלקיהם כאמור לעיל.

16

ו. הנתבע ישלם לתובעת מחצית מערכו של הכב המאזדה מספר רישוי 63-634-65 ביום

17

18.3.2014 בהתאם למחירון "יצחק לוי", כשסכום זה נושא הפרשי הצמדה וריבית

18

כחוק מיום 18.3.2014 ועד התשלום המלא בפועל.

19

ז. הזכויות שצבר מי מהצדדים, ככל שצבר, במסגרת עבודתו בתקופת השיתוף, לרבות

20

פיצויי פיטורין, הינן ברות איזון.

21

ח. המיטלטלין המצויים בדירה הם משותפים והם יחולקו בעין, בהתאם לאמור

22

בסעיף 62 לפסק הדין.

23

ט. יתרת החובה והחובות שנוצרו בתקופת השיתוף בחשבונות הנתבע ובחשבון

24

התובעת, הינם חובות ברי איזון.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

- 1 י. אני מחייב את הנתבע לשלם לידי התובעת למזונות כל קטין סך של 1,400 ₪
2 לחודש.
- 3 יא. דמי המזונות ישולמו החל מהחמישי לחודש מאי 2015 ובכל חמישי לחודש שלאחר
4 מכן עבור אותו חודש, ועד הגיע כל קטין לגיל 18 שנים או עד שיסיים את לימודיו
5 התיכוניים, לפי המאוחר. עד לחודש אפריל 2015 תחול ההחלטה למזונות זמניים.
- 6 יב. בתקופת השירות הצבאי (חובה) או שירות לאומי ישלם הנתבע לידי התובעת שליש
7 מדמי המזונות דלעיל ובלבד שמרכז חיי הילד/ים בעת החופשות הינו בבית
8 התובעת.
- 9 יג. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, שהתפרסם ביום 15.4.2015
10 ויעודכנו מדי שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין עדכון למשנהו.
- 11 יד. בנוסף וכאמור בס"ק ד' לעיל, חלף מדורם של הקטינים, ישלם הנתבע גם את חלקה
12 הרעיוני של התובעת בהחזרי המשכנתא, ולפיכך את מלוא ההחזרים וזאת כל עוד
13 מתגוררים הקטינים בדירה. מיום שיחלו הקטינים להתגורר בדירה שכורה, ישלם
14 הנתבע לידי האם למדורם של הילדים 40% משכר הדירה עד לתקרה של 3,500 ₪
15 לחודש (קרי, תקרת חבותו של הנתבע בגין מדור הינה 700 ₪ לחודש לכל קטין,
16 כשסכום זה צמוד בהתאם להסדר ההצמדה החל על דמי המזונות). סכום המדור
17 ישולם ביחד עם דמי המזונות ויחול עליו האמור לעיל לגבי המזונות, בשינויים
18 המחויבים.
- 19 טו. בנוסף יישאו הצדדים בחלקים שווים של ההוצאות הבאות: התשלומים לגן/צהרון
20 (החבות בגין צהרון הינה עד תום הלימודים בכתה ג'), מחצית עלות שיעורי
21 עזר/הוראה מתקנת (בהתאם להמלצת המורה המקצועית או יועץ/יועצת בית הספר)
22 ומחצית הוצאות רפואיות שאינן מכוסות על ידי קופת החולים או ביטוח רפואי בר
23 תוקף (חבות הנתבע הינה בהתאם לעלות במסגרת קופת החולים, אלא אם הוסכם
24 אחרת, ובמקרה של מחלוקת בנוגע לנחיצות הטיפול תכריע דעתו של רופא בתחום
25 הרלוונטי). מתום החבות בגין צהרון יתווסף חיוב בגין מחצית עלות חוג אחד לילד
26 שאין בגינו הוצאה עבור צהרון (תקרת חבות הנתבע לא תעלה על סך של 75 ₪
27 לחודש לכל ילד).
- 28 טז. קצבת הילדים וקצבת החינוך ישולמו לאם בנוסף לדמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 53315-03-14 כדורי ואח' נ' כדורי

תמ"ש 14552-05-14

תמ"ש 83315-03-14

1 יז. לאחר שהבאתי בחשבון כי גרסת האב בנושאים מרכזיים שהיו שנויים במחלוקת
2 נדחתה, ומאחר שנמצא כי לא אמר אמת בנושאים אלה מחד גיסא, אך בשים לב
3 לכך שחלק מעתירות התובעת לא נמצאו מוצדקות, מאידך גיסא, אני מחייב את
4 הנתבע לשלם לתובעת את האגרות ששילמה בגין ההליכים נשוא פסק הדין וכן שכר
5 טרחת עורך דין בסך של 20,000 ₪.

6

7

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים כלשהם.

8

תואיל המזכירות לסגור את כל התיקים.

9

10

11

12

13

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

14

15

שמואל בר יוסף, שופט

16

17

18

19

20

21